

Publicerad 2006-09-01 19:49 av Marica

Runda hörn

Min barndom följdes av ärrade löften
ett efter ett
år efter år
om att allt skulle bli bra

men se nu,
nu sitter jag här och gråter
för det enda ni lärt mig
är att jag ska stå tyst och skrika i ett runt hörn
medans ni dikterar och beordrar

rosentaggar och ärrad själ
sluta vira in mig
snälla

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marica med Poeter.se id #7601 innehar upphovsrätten